

ANTYFONARZ (1) *sb m*

A pl antyfonarze.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Księga liturgiczna zawierająca antyfony [antiphonarium, antiphonare Łac śr]: by też nád ty kazania fwoie chciał łtokroć ielzcie wietłze inłze nápiłác. Chybáby pierwey wygládził włzytki Młzały/ Grádały/ Antyfonarze/ Wiátyki CzechEp 81.

KK